

internationaal **Lied**
Festival zeist

Diepenbrock en de Tachtigers

Dinant Krouwel, spreker

Alphons Diepenbrock

De Klare Dag (*Frederik van Eeden*)

De klare dag, die schoon en glansrijk licht,
heeft schaamrood 't wilde wolkenheir
verdreven,
de rust aan 't moe geteisterd loof
hergeven,
en zonnig zwijgen over d'aard gebracht.

De stilte waart verkwiklijk door de dreven,
slechts tusschen vochte blaad'ren drupt
het zacht.

Breed straalt des hemels blauw en effen
pracht,
waarlangs de vlokkig donzen wolkjes
zweven.

O, Eudia! O, Eudia! Gezegend toover-
woord!
Dat vredebrengend als gewijde zangen,
of als Homerisch lied mijn ziel doortrilt,

Gij hebt de stormen in mijn borst gestild!
Met plechtig zwijgen mijn gemoed
omvangen.
En slechts mijn tranen druppen zachtkens
voort.

Alphons Diepenbrock

Meinacht (*Hélène Swarth*)

Ik zag in 't grondloos blauw de sterren
vonken,
En witte wolkjes komen en verdwijnen.
O klaar en koel, als menselijke oogen
blonken.
De gouden spranken, die onze aard
beschijnen!

Toen sloeg ik d'oogen neer. Mijn lippen
dronken
Den zoelen wind, vol geuren van
jasmijnen.
En droomensmoê, in stil genot verzonken,
Vergat mijn ziel de wilde winterpijnen.

Een nachtegaal, op blanke
bloesemt看jgen,
Verhief de stem en zong een lied van
minnen.
De lentenacht smolt weg in aêmloos
zwijgen.

Mij drong die vogelzang door ziel en
zinnen.
Uw vleug'len, zanger, mocht ik vaak
benijden,
Doch tienmaal meer uw lied van liefde
lijden!